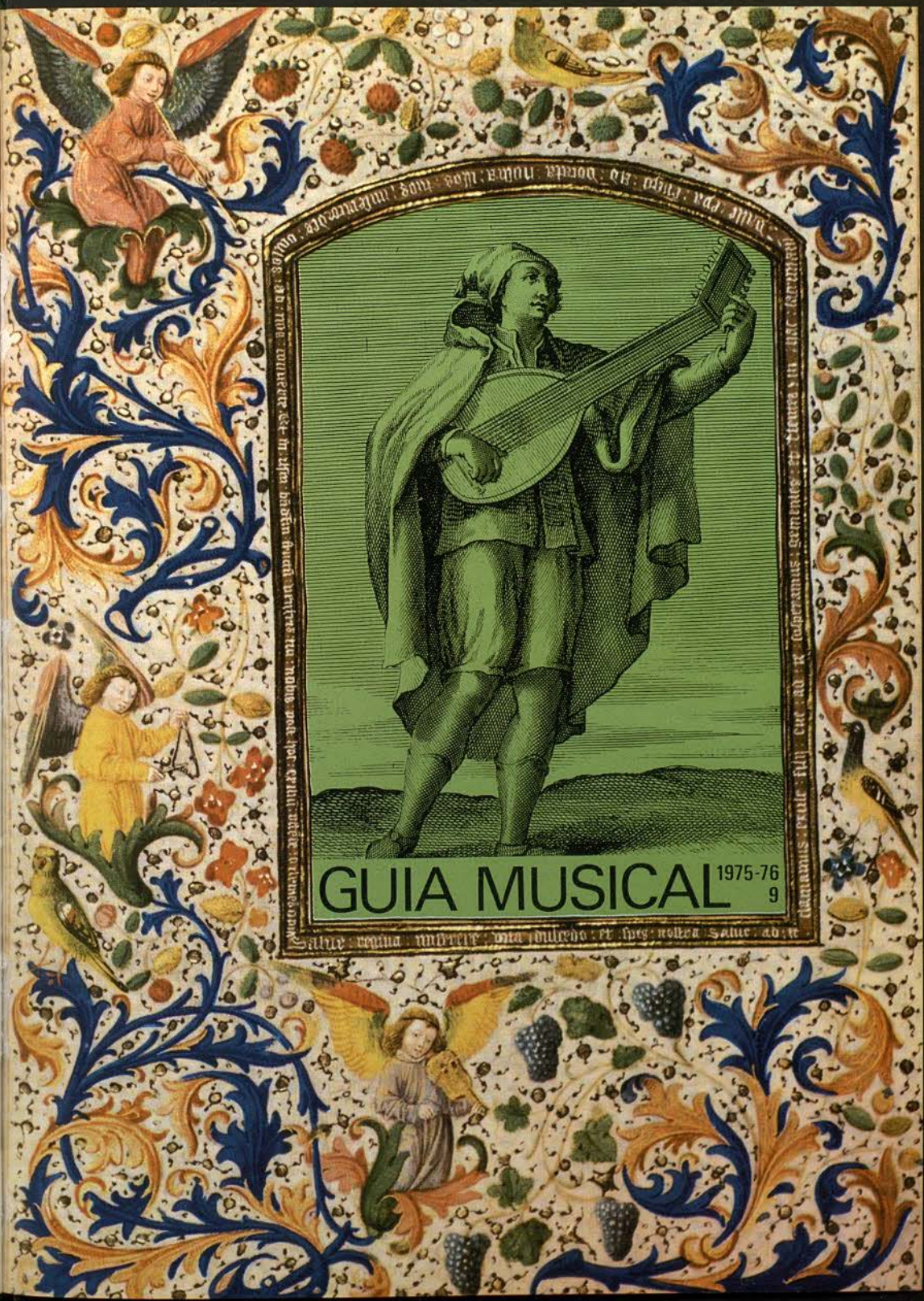

GUIA MUSICAL 1975-76 9

Martini and M & R are registered Trade Marks.

Mc Cann

Martini Seco

El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

Tómelo siempre muy frío.

Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** **El sabor más seco de Martini**

SILENCI

Amb un cert retard em proposo de tractar d'un fet d'indubtable transcendència, que ha passat quasi silenciada pel nostre món musical. Es tracta d'una omisió o, millor, d'un fet que no ha cristallitzat en una realització concreta. Parlo de l'absència dels tradicionals concerts de Sant Esteve i de Cap d'Any que habitualment i des de temps immemorial —i quasi diria sense interrupció— donava, al Palau, l'Orfeó Català.

No ignoro que els socis de la benemèrita institució i el públic en general coneixien les mesures adoptades i publicades per la directiva de l'entitat. Hom anuncià la suspensió d'activitats musicals públiques —concerts— mentre s'estudiava una necessària reorganització artística.

El pla de remodelació de les estructures de l'Orfeó Català —el lector comprovarà que, en matèria terminològica, estic al dia— ha estat decretat per una situació deguda a una crisi produïda per la mateixa continuïtat que fa possible la pervivència actual. La norma ordenadora de la vida artística de l'Orfeó Català manté una vigència de vuitanta anys. Ningú no s'ha d'esgarriar enfront dels canvis que, en tots ordres, s'han produït al si de la societat i, per tant, que la direcció de l'entitat tingué consciència de la necessitat d'actualització de la secció coral, a base d'incrementar l'aprofundiment de la seva formació

musical i d'atorgar, en conseqüència, superior agilitat a les seves possibilitats d'actuació. De moment, les manifestacions externes de la nova orientació, motivades per la re-estructuració dels programes d'actuació, s'han fet sensibles en dos plans: d'una banda, el cor infantil que dirigeix el mestre J. López Esparbé ha donat fe de vida en diversos concerts (un al Palau; d'altres a El Masnou, Alella i Cànoves) com a prova de la preferència atorgada a la formació musical de la joventut (realment, a la pre-joventut) com a base d'afirmació del futur (el futur —he llegit en algun lloc— no existeix: el fem nosaltres) d'una parcel·la de la nostra música: la coral. Per altre cantó, a partir de primer d'any han començat unes classes de formació musical per a la infància amb aplicació de les tècniques més avançades, a base dels mètodes més autoritzats en la matèria: Carl Orff, Kodaly y Ward.

Amb el títol de «silenci» he iniciat aquestes notes. És el silenci expectant de les realitzacions, pel futur immediat, que ens reserva l'Orfeó Català, el gran cor per antonomàsia. A la vista de la labor tot just apuntada, cal creure en un silenci positiu, que confiem que es trencarà aviat, per començar una nova i vigorosa etapa.

MANUEL VALLS

DIMECRES MUSICALS DE RADIO NACIONAL

PROGRAMA DEL MES DE FEBRER

Dimecres 4, a les 20 h.

EL MADRIGAL

QUARTET TOMAS LUIS DE VICTORIA

Obres de Morley, Marenzio, Vásquez, Jannequin, Lasso, Palestrina,
Gastoldi, Dowland, etc.

Dimecres 11, a les 20 h.

LA MUSICA EUROPEA AL RENAISSMENT

GRUP PRO MUSICA ANTIQUA

director:

MIGUEL ANGEL TALLANTE

Obres d'Alvarado, Moderne, Pieterszoon, Phalèse, Rossi, Gabrieli,
Praetorius, Haussmann, etc.

Dimecres 18, a les 20 h.

EL PIANO RUS

MARTÍN BERKOWITZ, piano

Obres de Rachmaninov, Txaikowsky, Medtner i Balakirev

Dimecres 25, a les 20 h.

LES TOCCATES DE BACH

JEAN BERNARD POMMIER, piano

Integral de les "Toccatas" de Bach

Transmissió directa pel II programa (FM)

Comentaris: Josep Casanovas

Col·labora: Forum Musical

Entrada lliure. Invitacions a les taquilles del Palau

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

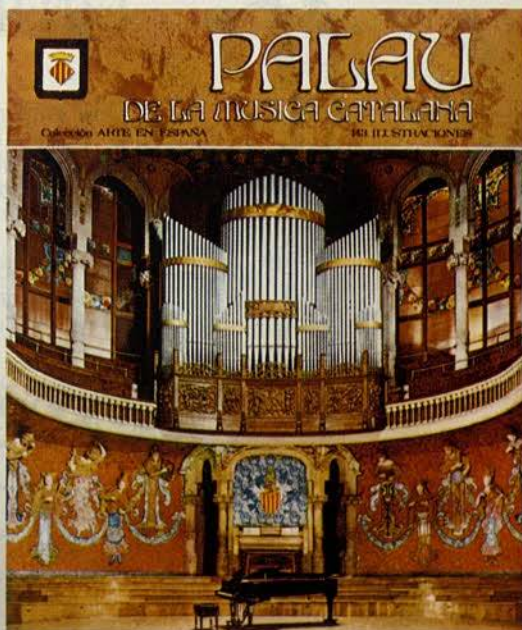
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALA ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telefon 301 11 04
Barcelona-3

Amb la col·laboració de l'Institut
d'Estudis Nord-Americans

Única actuació a Barcelona del famós

QUARTET STRADIVARI

ALLEN OHMES, DON HAINES, violins

WILLIAM PREUCIL, viola

CHARLES WENDT, violoncel

PROGRAMA

Quartet en re major, op. 64 núm. 5

HAYDN

Quartet núm. 4

BARTOK

Quartet en fa major, K. 590

MOZART

Dimarts, 17 de febrer de 1976, a les 20,30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 200 - 150 - 100 - 50 ptes.

Preu especial per a estudiants: 25 ptes.

concerts

MÚSICA A MADRID

GENER

DIA 29

19.30 h. (Sala Fénix). Quartet Guarnieri; obres de Beethoven.

DIA 30

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Moshe Atzmon; Michael Schwalbe, violí; obres de Wieniawsky, Bruckner.

DIA 31

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Moshe Atzmon; Michael Schwalbe, violí; obres de Wieniawsky, Bruckner. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Miltiades Caridis; Máximo Muñoz, clarinet; obres de Schubert, Mozart, Bartók, Strawinsky.

FEBRER

DIA 1

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Moshe Atzmon; Michael Schwalbe, violí; obres de Wieniawsky, Bruckner. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Miltiades Caridis; Máximo Muñoz, clarinet; obres de Schubert, Mozart, Bartók, Strawinsky.

DIA 2

20 h. (Sala Fénix). Miguel Quirós, oboe; Juan Martínez, piano; obres de Haendel, Leclair.

DIA 4

20 h. (Fundación Juan March). José Enrique Ayarra, orgue; obres de Mudarra, Peraza, Arauxo, Mariani, Torres, Castillo.

DIA 6

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Cristóbal Halffter; Siegfried Palm, violoncel; obres de Gabrieli, C. Halffter, Penderecki.

DIA 7

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Cristóbal Halffter; Siegfried Palm, violoncel; obres de Gabrieli, C. Halffter, Penderecki. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Odón Alonso; Philippe Entremont, piano; obres de Marco, Bartók, Schubert.

DIA 8

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Cristóbal Halffter; Siegfried Palm, violoncel; obres de Gabrieli, C. Halffter, Penderecki. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; dir.: Odón Alonso; Philippe Entremont, piano; obres de Marco, Bartók, Schubert.

DIA 9

20 h. (Sala Fénix). Montserrat Alavedra, soprano; Miguel Zanetti, piano; obres de Granados, Mompou, Alió, etc.

DIA 11

19.30 h. (Teatro de La Zarzuela). Christian Zacharias, piano; obres de Scarlatti, Ravel, Schumann. — 20 h. (Fundación Juan March). José Rada, orgue; obres de Cabezón, Arauxo, Cabanilles, Barce, Raxach.

DIA 13

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Aldo Ceccato; Michele Campanella, piano; obres de Petrassi, Prokofiev, Stravinsky, Ravel.

DIA 14

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Aldo Ceccato; Michele Campanella, piano; obres de Petrassi, Prokofiev, Stravinsky, Ravel. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Albert Blancafort; Solistes: M. Marshall, B. Luxon, A. Oliver; «Misa en si menor» de Bach.

*Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.*

*Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.*

*Fue todo un presagio.
Fue el feliz presagio
de un gran amor...*

LEGRAIN
PARIS

ROYALE AMBREE

*la colonia
que gusta
recordar*

MINISTERIO DE EDUCACION Y CIENCIA
DIRECCION GENERAL DEL PATRIMONIO ARTISTICO Y CULTURAL
COMISARIA NACIONAL DE LA MUSICA

VI SETMANA DE NOVA MUSICA

BARCELONA, 30 Gener — 5 Febrer de 1976

CAMAROT GRANADOS

Divendres, 30 de gener, 20 h. — Sessió inaugural.

Conferència-Concert

«Tempo e figura, una esperienza musicale oggi»

Conferenciant: FRANCO DONATONI

MARIA LLUÏSA CORTADA, clave

Obres de J. Alcaraz, G. Bialas, i H. W. Henze

(Entrada lliure)

CONSERVATORI SUPERIOR MUNICIPAL DE MÚSICA

Dissabte, 31 de gener, 17 h.

ANNA RICCI, mezzo-soprano

JEAN PIERRE DUPUY, piano

Obres de J. Cage, A. Lewin-Richter (estrena mundial), T. Marco, H. Otte i L. de Pablo
(Entrada lliure)

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 1 de febrer, 20 h.

COR MADRIGAL DE BUDAPEST

Obres de G. Bardos, L. Bardos, J. Evangelista (estrena mundial), F. Farkas, L. Kalmar
i E. Petrovics

Director: FERENC SZEKERES

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dilluns, 2 de febrer, 20 h.

DIABOLUS IN MUSICA

Obres de R. Barce, X. Benguerel, C. Halffter, J. Homs, D. Stalvey i K. Stockhausen

Director: JOAN GUINJOAN

ESGLÉSIA DE SANT FELIP NERI

Dimarts, 3 de febrer, 20 h.

SIEGFRIED PALM, violoncel

Obres de H. U. Engelmann, H. W. Henze, M. Kagel, K. Penderecki, I. Yung

i B. A. Zimmermann

ESGLÉSIA DE SANT FELIP NERI

Dimecres, 4 de febrer, 20 h.

GRUP ZAJ

Obres de J. Hidalgo i W. Marchetti

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dijous, 5 de febrer, 20 h. Concert de clausura.

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

Obres d'A. Besses (estrena mundial), G. Ligeti, C. Prieto i J. Soler (obra-encàrrec per a aquesta Setmana)

Solista: ANTONI BESSES, piano

Director: ANTONI ROS MARBA

CAMAROT GRANADOS

Dies 2, 3, 4, i 5, a les 12 h.

«CONVERSES SOBRE LA NOVA MÚSICA»

Conferenciants: RAMON BARCE - CARLOS CRUZ DE CASTRO - CARLES SANTOS

JOSEP SOLER

NOTES:

Entrada única per a cada concert: 25 ptes.

Venda anticipada de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, de 17 a 21 h.

Venda de localitats el mateix dia del concert: Concerts al Palau: d'11 a 13 h. i desde les 16 h.

Concerts a l'Església de Sant Felip Neri: Una hora abans del concert, al mateix local.

scherzo

XAVIER MONTSALVATGE

Va néixer a Girona l'11 de març de 1912. Estudià a l'Escola Municipal de Música de Barcelona amb Millet, Costa, Morera i Pahissa. Des del Premi Concepció Rabell —que obtingué quan encara era estudiant— ha guanyat nombrosos guardons, entre els quals el Premi Felip Pedrell, Premi Extraordinari de l'Ajuntament de Barcelona, Premi Samuel Ros, Premi Oscar Esplà, etc. Ha tingut, també, nombrosos encàrrecs i la seva obra ha estat difosa internacionalment. És membre de la Secció Espanyola de la SIMC i del Consell de la Música. Fou crític musical de «Destino» i subdirector i director d'aquesta publicació. És, també, crític del diari «La Vanguardia» de Barcelona.

L'obra de Xavier Montsalvatge comença influïda per la música catalana i francesa del seu moment per acabar practicant —després de travessar una interessant etapa antillana— un objectivisme de caire expressionista que més tard evoluciona amb l'adopció d'alguns elements dodecafònics i serials que, finalment, han configurat un estil propi i personal, d'entre els més interessants de la música espanyola del nostre temps.

OBRES PRINCIPALS:

a) Opera: «El gato con botas», «Una voce in off», «Babel 47». b) Ballets: «Manfred», «La Venus d'Elne». c) Música simfònica: «Viatge a la lluna» (recitat i orquestra), «La muerte enamorada», «Simfonia Mediterrània», «Canciones negras» (soprano i orquestra), «Concerto breve» (piano i orquestra), «Poema concertant» (violí i orquestra), «Calidoscopi», «Partita 1958», «Desintegració morfològica de la Xacona de Bach», «5 invocacions al Crucificat» (soprano i orquestra), «Cant espiritual» (cor i orquestra), «Laberint», «Hommage à Manolo Hugué» (soprano i orquestra), «Serenata a Lydia de Cadaqués» (flauta i orquestra), «Concerto-capriccio» (arpa i orquestra), «Reflexus-obertura». d) Música de cambra: «5 canciones negras» (veu i piano), «Variaciones sobre una Española de Gilles Farnaby» (violí i piano), «Sketch» (violí i piano), «Sonata concertant» (violoncel i piano), «Paràfrasi concertant» (violí i piano), «Concertino número 1+13» (violí i orquestra de corda), «3 danses concertants» (orquestra de corda), «Serenata a Lydia de Cadaqués» (flauta i piano), «Sum vermis» (per a soprano, 2 pianos i 2 percussionistes). e) Piano: «Tres impromptus», «Sonatine pour Yvette». f) Orgue: «Aurèola per a una imatge de Ramon Amadeu». g) Clarinet: «Self-paràfrasi» (clarinet i piano).

T. M.

microcosmos

TRES ACOTACIONS AL MARGE

Llegim al 174 de «Le Point» (la premsa ja ho ha recollit, evidentment!): «Les héritiers du célèbre violoncelliste espagnol Pablo Casals, mort en octobre 1973 en exil à Porto Rico, vont entreprendre des démarches auprès de Madrid pour que le corps de l'artiste soit inhumé en Espagne. Pablo Casals avait émis le vœu d'être enterré dans son pays natal, une fois Franco disparu».

Durant el 1976 s'acompleix el centenari del naixement de Casals.

Copiem de «Cambio 16» (núm. 216): «El carácter mediterráneo es una filosofía y un modo de sentir cuyo origen sería, naturalmente, griego. Y lo mismo sucede con su música. Esa fue, por lo menos, una de las conclusiones de la IV Semana de Música Mediterránea, celebrada en Alicante. La música tonal europea —completó el crítico catalán Xavier Montsalvatge— deriva de los modos griegos. Debussy, Ravel o Milhaud, junto a los italianos Respighi, Casella o Malipiero, hasta llegar a los catalanes y valencianos del momento, como el recientemente fallecido Oscar Esplá.»

Música catalana: música europea, heretatge d'una civilització esplendorosa.

Transcrivim un fragment del text d'Alvaro Feito publicat a «Cuadernos para el Diálogo» (desembre 1975): «En Cataluña se dio el paso decisivo con la aparición de un movimiento de canción propia que remitía más a su peculiar contexto histórico-cultural que al de otros muchos más alejados y extraños. Con la canción popular francesa o mediterránea, como principal y decisiva influencia, y únicamente en un apartado segundo término la sonoridad anglosajona, la «cançó» se reveló pronto como primer intento serio hecho en la Península para llegar a una madura y adulta música popular.»

Fet socio-cultural, nascut d'una força originària del mateix esperit d'un poble.

Tres acotacions al marge, però dins la realitat immediata de la societat que creem, dia a dia.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SNACK - BAR

SERVEI RAPID DE RESTAURANT DESPRES DEL CONCERT

PLATS COMBINATS

RESERVEU LA TAULA AL MATEIX BAR

**Para Jorquera, con un
gran trabajo!**
Arthur Rubinstein

ARTHUR RUBINSTEIN

A Jorquera, con un
mayor respeto y agrado
cuiusmodi por su gran labor
Miguel Zanetti

MIGUEL ZANETTI

A Jorquera, con a testimoni de la
vostre atenció i feula de gran confortament professional
Ben cabdament.

Es difícil encontrar un amor al piano
y una entrega más completa a este instrumento
que la demostrada continuamente por Jorquera
en sus actuaciones musicales de los últimos
y celebrados inimitables de los mejores
compositores pianísticos.

Antoni Ros Marba

ANTONI ROS MARBA

Barcelona 20/6/64

MANUEL CAPDEVILA

Manuel Capdevila

Me constatat la perfecta sol·licitud i el·lecció
de la sala de Jorquera en la conservació de la música
de la sala de concerts de l'Orfeó Català i la seva
constat amb inimitable plaer.

Lluís Millet

Barcelona 12 juny 1964
LLUIS Mre MILLET

To M. Jorquera Marañón
with best wishes,

Sergiu Comissiona

SERGIU COMISSIIONA

22.00.566

A Jorquera,
con todo agradecimiento
y admiración popular
artística que presto al
donar en el concierto
del 13/11/64
The Anglian Chamber Soloists

THE ANGLIAN CHAMBER SOLOISTS

Proveïdors del Palau de la Música Catalana, Juventuts Musicals, Conservatoris i Entitats Musicals.

JORQUERA UPIANOS

exposició i venda:

Avgda. FRANCESC CAMBÓ
Avgda. CATEDRAL
Tels. 310 69 12 - 319 60 96

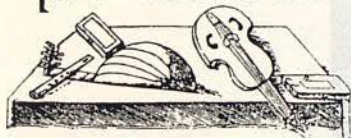
N.º 10

tallers:

COPONS, 2
Telf. 301 71 44

BARCELONA-3

pro musica

PROXIMS CONCERTS
DURANT EL MES DE FEBRER

BIRGIT NILSON

soprano

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

SILVIO VARVISO

director

PROGRAMA

Tristan i Isolda (preludi)	WAGNER
Tannhäuser (Aria d'Elisabeth "Dich tenere halle")	WAGNER
Tristan i Isolda (Mort d'Isolda)	WAGNER
Mort i Transfiguració	STRAUSS
Salomé (escena final)	STRAUSS

Diumenge, 8 de febrer de 1976, a les 21 h.

YEHUDI MENUHIN

violí

RECITAL BACH

Sonata en do major-Partita en mi major-Partita en re menor

Divendres, 13 de febrer de 1976, a les 21 h.

ARTHUR RUBINSTEIN

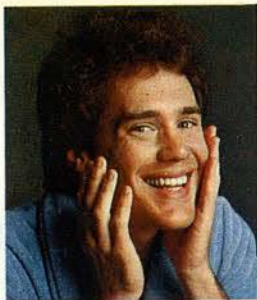
piano

PROGRAMA

Dos impromptus, op. 90	SCHUBERT
Carnaval, op. 9	SCHUMANN
Valsos nobles i sentimentals	RAVEL
Barcarola, op. 60	CHOPIN
Quatre preludis, op. 28	CHOPIN
Scherzo en si bemol menor, op. 31	CHOPIN

Dijous, 19 de febrer de 1976, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

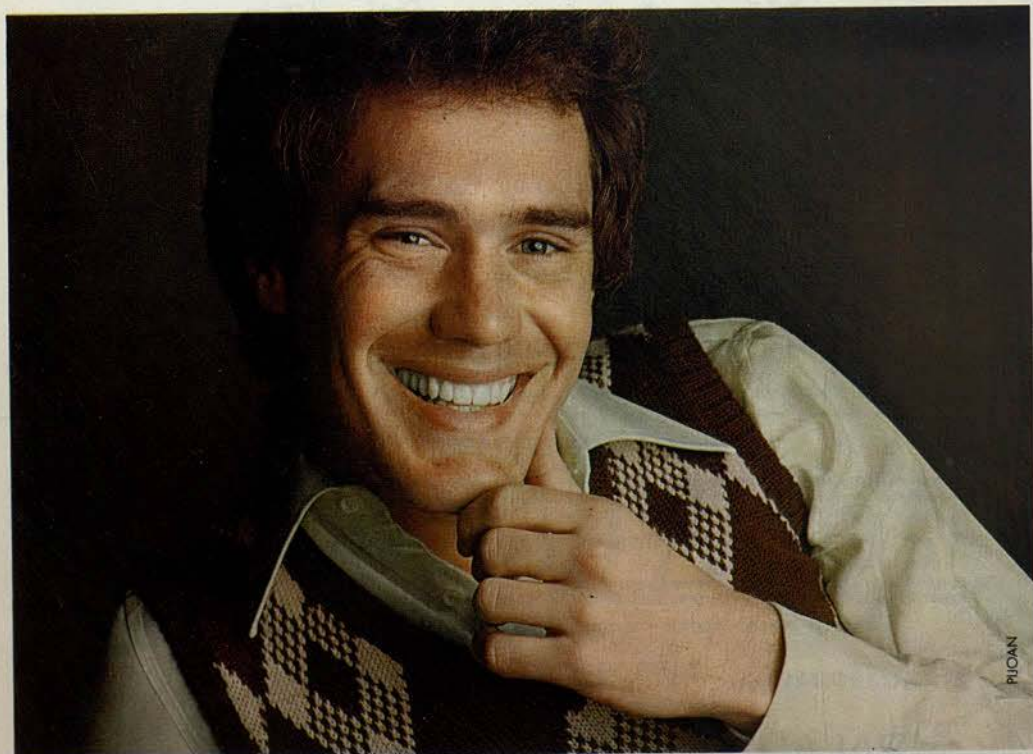

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

discos

FAURÉ: «Requiem». Sheila Armstrong, soprano. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Cor del Festival d'Edimburg. Orquestra de París. Henriette Puig-Roget, orgue. Dir.: Daniel Barenboim. EMI J 065-02.568 Q.

Si, com algú ha dit, Fauré preferí la persuasió a la força brutal (màxima política que pot aplicar-se igualment a la música), no hi ha dubte que —més de cinquanta anys de la seva mort— hom retroba la seva ingent personalitat. I la retroba, a través de la seva música, atret precisament per la força de la seva persuasió. Caldrà encara un cert camí per a desbrossar i clarificar conceptes, i rectificar criteris, si cal. ¿Qui pot ésser insensible, per exemple, al seu Pélleas o als quintets per a piano i corda? O bé, ¿seria un greu error de recuperar les seves «Mélodies» de l'oblit o de la incomprensió? Entre tots, mentre no sigui massa tard, caldria intentar-ho.

No serà necessari un esforç tan gran per a assentir a una música, plena de transcendència humana més que de clam religiós, que configura el seu famós «Requiem». Una profunditat íntima, un tractament just i espontani de les formes i un coneixement dels elements integrants, han fet d'aquesta obra una de les més belles de tot el moviment francès derivat de César Franck i de la seva Schola Cantorum. Avui, encara, és tinguda —i afortunadament mantinguda— com una obra important i significativa del contingent musical francès de la segona meitat del dinovè.

Amb contenció però amb majestat, amb profunditat i realisme, ens ve novament a les mans en una versió de Daniel Barenboim, amb la seva Orquestra de París. La presència i personalitat de dos cantants com Sheila Armstrong i de Fischer-Dieskau (sense oblidar el magnífic Cor d'Edimburg), contribueix al relleu d'una interpretació plenament encertada.

El disc es complementa amb la «Pavana», escrita el mateix any del Requiem (1887), sobre un text anònim i decadent del segle XVIII. El segell i l'empremta del compositor hi és, feliçment, constant.

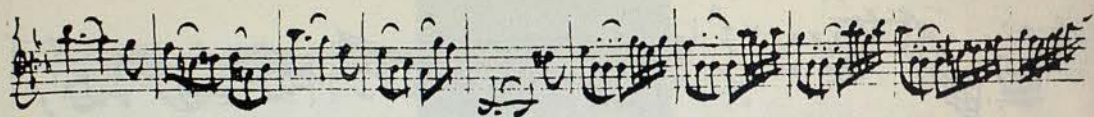
MOZART: «Missa en do menor, K. 427. Ileana Cotrubas, Kiri te Kanawa, sopranos. Werner Krenn, tenor. Hans Sotin, baix. Cor John All-dis. Nova Orquestra Filharmonia. Dir.: Raymond Leppard. EMI J063-02 471.

Encara que és molt més coneguda la missa anomenada de la Coronació (K. 317), no hi ha dubte que, després del seu extraordinari Requiem, l'obra més completa i característica de la producció religiosa de Mozart, és la Missa en do menor, coneguda també amb el qualificatiu de «Solemne». I si això és una aproximació a la realitat mateixa de la música mozartiana, no hi ha dubte que ara posem la versió més perfecta i extraordinària d'aquesta obra.

Cal llegir detingudament el breu estudi sobre les possibles motivacions i circumstàncies personals del compositor, que exposa Raymond Leppard en la funda del disc. A partir d'aquí, hom endevinarà tot seguit quina intencionalitat ha presidit la versió que ens proposa. L'obra, estudiada a partir d'uns manuscrits originals i completada en la instrumentació en uns fragments determinats, és «restaurada» amb l'amorós criteri que ha de posseir l'investigador conscient i l'interpret sensible. I com que el fet objectiu i desitjable es dona en la personalitat de Leppard, el resultat és excel·lent en tots sentits.

El director —i amb ell l'equip no sempre valorat que escomet una gravació com aquesta— ha tingut l'encert d'escollir uns solistes adequats i extraordinaris. (Meravellosa Ileana Cotrubas, magnífic Hans Sotin!)

¿Missa en memòria de la seva mare? ¿Missa en ocasió del seu propi casament amb Constança? ¿Estrenada a Salzburg mateix, amb el concurs de la seva esposa com a solista? El fet, una mica al marge de les circumstàncies apuntades, és el plaer de posseir avui una obra tan bella com la Missa en do menor. Plaer que el disc —i en aquest cas, més que mai— ens posa a l'abast de tots.-A. S.

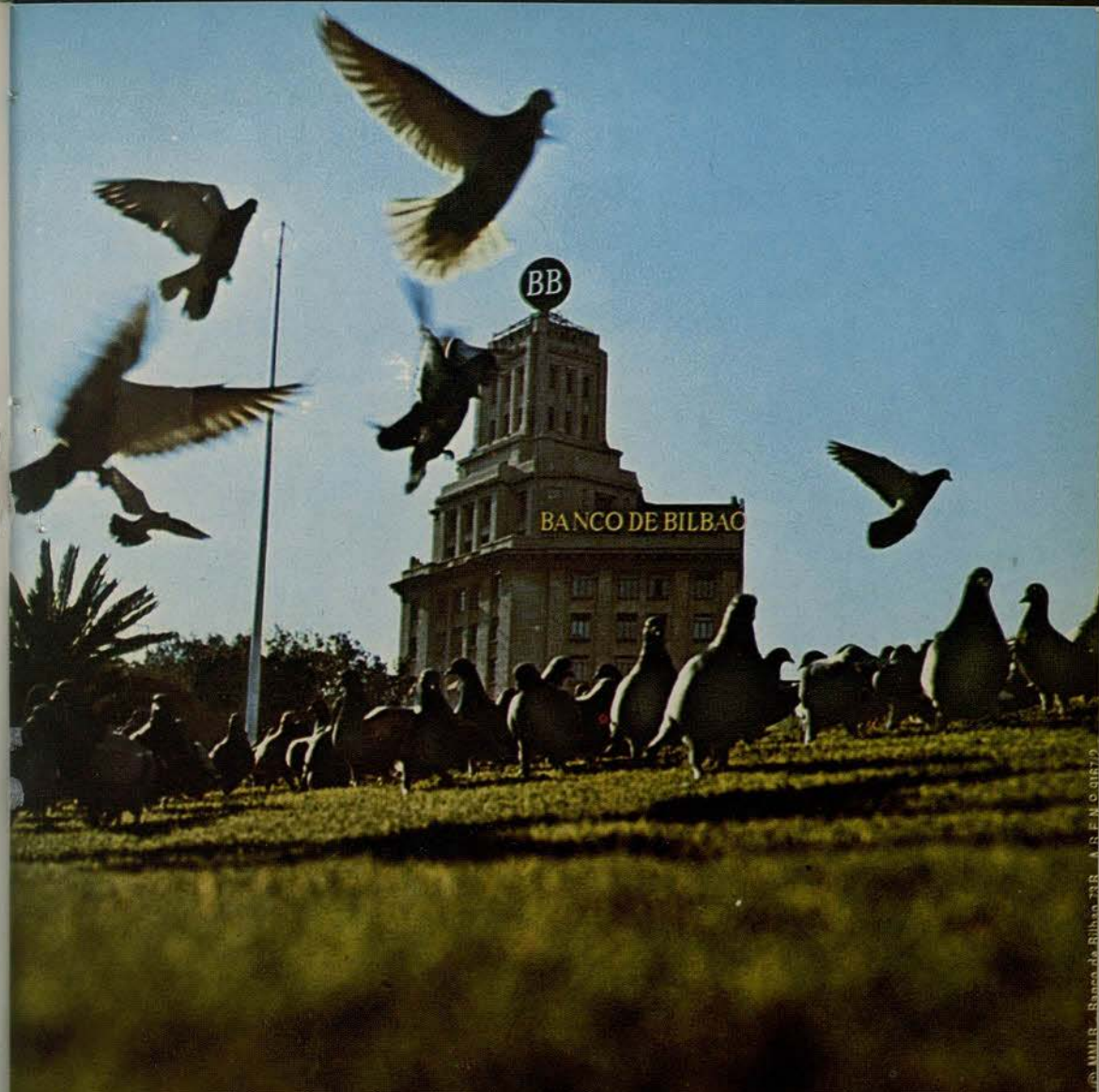
guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
GENER		
28, dimecres 20 h.	Palau	M. ^a Teresa Martínez, orgue. Obres de Messiaen. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
29, dijous 20 h. 21.30 h.	Galeria Maeght Liceu	Miquel Pujol, violoncel. «Investigació al violoncel sobre deu obres d'A. Tàpies» de M. Pujol. Presentador: Jordi Maluquer. «La Traviata» de Verdi (i dies 3 i 7 de febrer).
30, divendres 20 h.	Camarot Granados	Sessió inaugural de la VI Setmana de Nova Música. Dissertació per Franco Donatoni. M. ^a Lluïsa Cortada, clavicèmbal. Obres de J. Alcaraz, G. Bialas, H. W. Henze.
20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Liszt.
31, dissabte 17 h.	Conservatori Municipal	Anna Ricci, mezzo. Jean Pierre Dupuy, piano. Obres de Cage, Lewin-Richter, Marco, Otte, de Pablo. (VI Setmana de Nova Música.)
19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Mario Rossi. Enriqueta Tarrés, soprano. Helga Müller, contralt. Renzo Casellato, tenor. John Brocheler, baix. Coral Sant Jordi i Cor Madrigal. Obres de Mozart i Rossini. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
21.30 h.	Liceu	«La casa morta» de Janacek (i dia 1 de febrer).
FEBRER		
1, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Mario Rossi. Enriqueta Tarrés, soprano. Helga Müller, contralt. Renzo Casellato, tenor. John Brocheler, baix. Coral Sant Jordi. Cor Madrigal. Obres de Mozart, Rossini. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
20 h.	Palau	Cor Madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Szekeres. Obres de G. Bardos, L. Bardos, Evangelista, Farkas, Kalmar, Petrovics. (VI Setmana de Nova Música.)
2, dilluns 20 h.	Palau	Diabolus in Musica. Dir.: Joan Guinjoan. Obres de Barce, Benguerel, C. Halffter, Homs, Stalvey, Stockhausen. (VI Setmana de Nova Música.)
3, dimarts 20 h.	Sant Felip Neri	Siegfried Palm, violoncel. Obres d'Engelmann, Henze, Kagel, Penderecki, Yung, Zimmermann. (VI Setmana de Nova Música.)
21.30 h.	Liceu	«La Traviata» de Verdi (i dia 7).
4, dimecres 20 h.	Palau	Quartet Tomás Luis de Victoria. Obres de Morley, Marenzio, Vásquez, etc. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
20 h.	Sant Felip Neri	Grup Zaj. Obres d'Hidalgo, Marchetti. (VI Setmana de Nova Música.)

TEMPORADA 1975-76 - 28 gener 1976 - Núm. 9 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES MPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magneto-fòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

El Banco de la Plaza Cataluña

© WILEY-Bosco de Bilbao 1988 A B E N O 016779

Le bijou : un collier de la Collection Cartier. Le parfum : Madame Rochas, de Rochas.

Madame Rochas, de Rochas